॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टा इंन्द्राग्नी अपांगूहता क्षेत्रचायत्प्रजापंतिरिन्द्राग्नी वै में प्रजा अपांघुक्षतामिति स पृतमैंन्द्राग्नमेकांदशकपालमपश्यत्तन्निरंवपृत्तावंस्मै प्रजाः प्रासांधयतामिन्द्राग्नी वा पृतस्यं प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै सन्प्रजान्न विन्दतं ऐन्द्राग्नमेकांदशकपालन्निर्वपेत्प्रजाकांम इन्द्राग्नी (1)

पुव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्मैं प्रजां प्रसाधियतो विन्दतें प्रजामैंन्द्राग्नमेकांदशकपालृन्निर्वपेत् स्पर्छमानः क्षेत्रे वा सजातेषुं वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति ताभ्यांमेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृंव्यस्य वृङ्के वि पाप्मना भ्रातृंव्येण जयतेऽप वा पृतस्मांदिन्द्रियं वीर्यं कामित यः संङ्गाममुंपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालृन्निः (2) वपेथ्सङ्गाममुंपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेनं भागधेयेनोपंधावित

तावेवास्मिनिह्ययं वीर्यन्थतः सहिन्द्र्येणं वीर्येणोपप्रयाति जयति त॰ संङ्गामं वि वा एष इंन्द्र्येणं वीर्येणर्द्धते यः संङ्गामञ्जयंत्यैन्द्राग्नमेकांदश- कपालिन्निर्वपेथ्सङ्गामञ्जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्मिनिह्ययं वीर्यम् (3)

धृत्तो नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृद्धतेऽप् वा एतस्मांदिन्द्रियं वीर्यङ्कामित य एति जनतामेन्द्राग्नमेकांदशकपालित्रिवंपेञ्चनतामे एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्मित्रिन्द्रियं वीर्यन्धत्तः सहेन्द्रियेणं वीर्येण जनतांमिति पौष्णश्चरुमनुनिवंपेत्पूषा वा इंन्द्रियस्यं वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणंमेव (4)

स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मां इन्द्रियं वीर्यमनु प्रयंच्छति क्षेत्रपृत्यश्चरुत्रिर्वपेश्चनतांमागत्येयं वै क्षेत्रंस्य पतिंर्स्यामेव प्रतिंतिष्ठत्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालमुपरिष्टान्निर्वपेद्र प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्टादात्मन्धंत्ते॥ (5)

प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालुन्निर्वीर्यं पूषणंमेवैकान्नचंत्वारिर्श्शचं॥1।॥[१]

ऽतिपादयेंत्पथों वा एषोऽ छपंथेनैति यो दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंत्यग्निमेव पंथिकृत इ स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवैनमपंथात्पन्थामपिं नयत्यनुङ्गान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्धा अग्नये व्रतपंतये (6) पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नेव्रत्यमिव चरेंदग्निमेव व्रतपंतिः स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवैनेव्वॅतमालंभयति व्रत्यों भवत्यग्रयें रक्षोघ्ने प्रोडाशंमष्टाकंपालित्रवंपेद्य रक्षा रेसि सर्चेरन्नग्निमेव रंक्षोहण इ स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवास्माद्रक्षा इस्यपंहन्ति निशिंतायान्निर्वपेत् (7)

अग्नयें पथिकृतें पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेद्यो

दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्याः वा पौर्णमासीं वां-

निशिंताया है हि रक्षा हि प्रेरते संप्रेणाँ न्येवैनांनि हिन्ति परिश्रिते याजयेद्रक्षं सामनं न्ववचाराय रक्षोष्ठी याँ ज्यानुवाक्ये भवतो रक्षं साहु स्तृत्यां अग्नये रुद्रवंते पुरोडाशं मृष्टाकं पालु त्रिवंपेदि भिचरं त्रेषा वा अस्य घोरा तुनूर्यद्रुद्रस्तस्मां एवै नुमावृंश्चति ताजगार्तिमार्च्छं त्युग्नये सुरभिमते पुरोडाशम्षाकंपालुन्निर्वपेद्यस्य गावो वा पुरुषाः

वा प्रमीयेंर्न् यो वां बिभीयादेषा वा अस्य भेष्उयां तनूर्यथ्संरिभमती तयैवास्में भेष्जङ्कंरोति सुरिभमतें भवति पूतीग्न्थस्यापंहत्या अग्नये क्षामंवते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालुन्निवंपथ्सङ्गामे सं यंत्ते भाग्धेयेंनैवैन १ शमियत्वा परांन्भि निर्दिशिति यमवंरेषां विद्धान्ति जीवंति स यं परेषां प्र स मीयते जयंति त १ संङ्गामम् (9)

अभि वा एष एतानुंच्यति येषां पूर्वाप्रा अन्वर्श्वः प्रमीयंन्ते पुरुषाहुतिर्द्यस्य प्रियतंमाऽग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन श्रमयति नैषां पुरा-ऽऽयुषोऽपंरः प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्यं गृहानुंच्यति यस्यं गृहान्दहंत्यग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन शमयति नास्यापंरङ्गृहान्दहंति॥ (10)

ब्रतपंतये निशंतायात्रिर्वपृत्पुरुंषाः सङ्ग्रामन्न चृत्वारि च॥२॥॥————[२] अग्नये कामाय पुरोडाशम्ष्टाकपालन्निर्वपेदाङ्कामो नोपनमेंद्ग्निमेव काम् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैन्ङ्कामेन समर्द्धयत्युपैन्ङ्कामों नमत्यग्रये यविष्ठाय पुरोडाशंम्ष्टाकंपालित्नवंपेथ्स्पर्द्धमानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वाऽग्निमेव यविष्ठश्च स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृंव्यस्य (11)

युवते वि पाप्मना भ्रातृं व्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय पुरोडाशंमुष्टाकंपालृ न्निवंपेदिभच्यमाणो ऽग्निमेव यविष्ठ श्र् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्माद्रक्षा श्रेसि यवयित नैनंमि मेचर्र स्थ्रतृणुतेऽग्नय आयुंष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालृ न्निवंपे कामयेत सर्वमायुंरियामित्यग्निमेवायुंष्मन्त श्रू स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मिन्नं (12)

आयुंर्दधाति सर्वमायुंरेत्यग्नयं जातवंदसे पुरोडाशंम्ष्टाकंपात् ऽग्निमेव जातवंदस् स्वनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनं भूतिङ्गमयति भवंत्येवाग्नये रुकांते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालुन्निवंपेद्रुव ऽग्निमेव रुकांन्त् स्वनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मिन्नुचंन्दधाति रोचंत एवाग्नये तेजंस्वते पुरोडाशम् (13) अष्टाकंपालुन्निर्वपृत्तेजंस्कामोऽग्निमेव तेजंस्वन्त्रः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मिन्तेजो दधाित तेज्स्व्येव भंवत्यग्नये साह्न्त्यायं पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपृथ्सीक्षंमाणो-ऽग्निमेव साह्न्त्यः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तेनैव सहते यः सीक्षंते॥ (14)

आतृंव्यस्यास्मिन्तेजंस्वते पुरोडाशंमृष्टात्रिरंशच॥॥————[३] अग्नयेऽन्नवते पुरोडाशंमष्टाकपालन्निर्वपद्यः कामयेतान्नवान्थ्य

स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैन्मन्नंवन्तङ्करोत्यन्नंवानेव भंवत्यग्रयेंऽन्नादायं पुरोडाशंमृष्टाकंपाल न्निर्वपृद्धः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनंमन्नादङ्करोत्यन्नादः (15)

पुव भंवत्युग्नयेऽन्नंपतये पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्यः कामयेतान्नंपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नंपतिः स्वनं भागधेयेनोपंधाः स पुवैनमन्नंपतिङ्करोत्यन्नंपतिरेव भंवत्यग्नये पर्वमानाय पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्ग्नये पावकायाग्नये शुचंये ज्योगांमयावी यद्ग्नये पर्वमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्नये (16) आयुरेवास्मिन्तेनं दधात्युतं यदीतासुर्भवंति जीवंत्येवैतामेव निर्वपेचक्षुंष्कामो यद्ग्रये पर्वमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये पावकाय वाचंमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये शुचंये चक्षुंरेवास्मिन्तेनं दधाति (17)

पावकाय वाचंमेवास्मिन्तेनं दधाति यदग्नये शुचंय

उत यद्यन्थो भवंति प्रैव पंश्यत्यग्नये पुत्रवंते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालुन्निवंपेदिन्द्रांय पुत्रिणे पुरोडाश्मेकांदशकपा प्रजाकांमोऽग्निरेवास्मैं प्रजां प्रंजनयंति वृद्धामिन्द्रः प्रयंच्छत्यग्नये रसंवतेऽजक्षीरे च्रुक्तिवंपेद्यः कामयेत रसंवान्थ्स्यामित्यग्निमेव रसंवन्तः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स पुवैन् रसंवन्तङ्करोति (18)

रसंवानेव भंवत्यजक्षीरे भंवत्याग्नेयी वा एषा यद्जा साक्षादेव रसमवंरुन्धेऽग्नये वसुंमते पुरोडाशंमुष्टाकंपालृन्निर्वपेट कामयेत वसुंमान्थ्स्यामित्यग्निमेव वसुंमन्त् स्वनं भागधेयेनोपं धावति स एवैनं वसुंमन्तङ्करोति वसुंमानेव भंवत्यग्नये वाज्मुते पुरोडाशंमुष्टाकंपालृन्निर्वपेथ्सङ्गामे सं यंत्ते वाजम् (19) वा एष सिंसीर्षित यः संङ्ग्रामिश्चगीषित्यग्निः खलु वे देवानां वाज्रसृद्ग्निमेव वाज्रसृत्र् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित धावंति वाज्र हिन्तं वृत्रश्चयंति तः संङ्ग्राममथो अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्यग्रयेऽग्निवते प्रोडाशंम्ष्टाकंपालृन्निवंपेद्यस्याग्नावृग्निमंभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोर्न्योऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ संभवंन्तौ यजंमानम् (20)

अभिसंभेवतः स ईंश्वर आर्तिमार्तोर्यदुग्नयें ऽग्निवते

निर्वपंति भाग्धेयेंनैवैनौं शमयति नार्तिमार्छति यजंमानोऽग्नये ज्योतिष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतोऽहुंतेऽग्निहोत्र उद्घायेदपंर आदीप्यांनूद्धृत्य इत्यांहुस्तत्तथा न
कार्यं यद्भांगुधेयंमभि पूर्व उद्धियते किमपंरोऽभ्यत (21)
हियेतिति तान्येवावक्षाणांनि सन्निधायं मन्थेदितः
प्रथमश्रंज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरिधं जातवेदाः। स गांयित्रया
त्रिष्टुभा जगंत्या देवेभ्यो ह्व्यं वंहतु प्रजानिन्निति
छन्दोभिरेवैन् स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सौंऽग्निरित्यांहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परांपतित्मिति यद्ग्नये

ज्योतिंष्मते निर्वपंति यदेवास्य ज्योतिः परापतितन्तदेवावंरुन्थे। (22)

करोत्यन्नादो दंधाति यद्ग्रये शुचंये चक्षुरेवास्मिन्तेनं दधाति करोति वाजुं यजमानमुदेवास्य

वैश्वान्रन्द्वादंशकपालृन्निर्वपद्वारुणश्चरुन्दंधिकावणे चरुमंभिशस्यमानो यद्वैश्वान्रो द्वादंशकपालो भवंति सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रः सं वथ्सरेणैवैन इं स्वदयत्यपं पापं वर्ण इते वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुंश्वति दिधकाव्यणां पुनाति हिरंण्यन्दिक्षणा प्वित्रं वे हिरंण्यं पुनात्येवैनमाद्यंमस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वपत्प्रजाकांमः सं वथ्सरः (23)

वा एतस्याशाँन्तो योनिं प्रजायै पशूनान्निर्दहित योऽलं प्रजायै सन्प्रजान्न विन्दते यहैं श्वान्तरो द्वादेशकपालो भवंति सं वथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्सरमेव भाग्धेयेन शमयित् सौंऽस्मे शान्तः स्वाद्योनैः प्रजां प्रजनयित वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुंश्चित दिधिकाळणां पुनाति हिरंण्यन्दिश्वणा प्वित्रं वै हिरंण्यं पुनात्येवैनम् (24)

विन्दते प्रजां वैश्वान्रन्द्वादंशकपालं निर्विपेत्पुत्रे जाते यद्द्रशक्षपालो भवंति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेनं पुनाति यत्रवंकपालिस्रुवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्दर्शकपालो विराज्ञैवास्मिन्त्रज्ञांचन्दधाति यदेकांदशकपालिस्रुष्टुभैवा-स्मिन्निन्द्रयं दंधाति यद्वादंशकपालो जगंत्यैवास्मिन्पुशून्दंधाति यस्मिन्नात पुतामिष्टिन्निर्वपंति पूतः (25)

पुव तेज्ञस्त्र्यंत्राद इन्द्रियावी पंशुमान्भवत्यव वा पुष सुवर्गाक्षोकाच्छिंद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी

पृष सुंवर्गाल्लोकाच्छिंद्यते यो देर्शपूर्णमासयाजी सम्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंति सुवर्गाय हि लोकायं दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वान्रन्द्वादंश-कपालुन्निवंपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपाद्यं सं वथ्सरो वा अग्निवंश्वान्रः सं वथ्सरमेव प्रीणात्यथों सं वथ्सरमेवास्मा उपंदधाति सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ष्ट्ये (26) अथो देवतां पुवान्वारभ्यं सुवर्गल्लोंकमेति वीर्हा वा

अथों देवतां एवान्वारभ्यं सुवृर्गल्लौंकमेति वीर्हा वा एष देवानां योंऽग्निमुंद्वासयंते न वा एतस्यं ब्राह्मणा ऋतायवेः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयम्ष्टाकंपालुन्निवंपेद्वैश्वानुरन्द्वादंशकपालम्ग्निम्

पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयम्ष्टाकंपालन्निर्वपेद्वैश्वान्रन्द्वादंशकपालम्ग्निम् यद्ष्टाकंपालो भवंत्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तर आतिथ्यक्कंरोत्यथो यथा जनं यतेऽवसङ्करोति तादक (27)
एव तद्वादंशकपालो वैश्वानरो भंवति द्वादंश मासाः
सं वथ्सरः सं वथ्सरः खलु वा अग्नेर्योनिः स्वामेवैनं
योनिङ्गमयत्याद्यंमस्यात्रं भवति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालि त्रिवंपेन्मा
सप्तकंपालङ्कामंकाम आहवनीये वैश्वान्रमधिश्रयित्
गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृत्ये द्वादंशकपालो
वैश्वानरो भंवति द्वादंश मासाः सं वथ्सरः सं वथ्सरेणैवास्में
सजाता श्र्ष्यांवयति मारुतो भंवति (28)

मुरुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवंरुन्धे सप्तकंपालो भवति सप्तगंणा वै मुरुतो गणश एवास्मै सजातानवंरुन्धेऽनूच्यमान आसांदयति विशंमेवास्मा अनुवर्त्मानङ्करोति॥ (29)

प्रजाकांमः सं वथ्सरः पुनात्येवैनं पूतः समेध्ये तादङ्कांरुतो भवत्येकान्नत्रिष्शर्च॥५॥॥[५]

आदित्यश्चरुत्रिर्वपेत्सङ्गाममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिर्स्यामे पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालृन्निर्वपेदायतनंङ्गत्वा सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रः सं वथ्सरः खलु वै देवानांमायतंनमेतस्माद्वा आयतंनाद्देवा असुंरानजयन् यद्वैश्वानरन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति देवानांमेवायतंने यतते जयंति त॰ संङ्गाममेतस्मिन्वा एतौ मृंजाते (30)

यो विद्विषाणयोग्नुमित्तं वैश्वान्ग्रन्द्वादंशकपालृत्निवंपिद्विद्विषाण्यां सं वथ्स्रा वा अग्निवेश्वान्ग्रः सं वथ्स्रस्वंदितमेवात्ति नास्मिन्मृजाते सं वथ्स्राय वा एतौ सममाते यो सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यंति तं वर्रुणो गृह्णाति वैश्वान्ग्रन्द्वादंशकपालृत्निवंपेथ्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्यं सं वथ्स्रो वा अग्निवेश्वान्ग्रः सं वथ्स्रमेवास्वा निवंश्वणम् (31)

प्रस्तांद्भिद्रंह्यति नैनं वर्रणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिंगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपेदविं प्रतिगृह्णं सं वथ्स्रो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्स्रस्वंदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रांमाप्नोति य उभ्यादंत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपे (32)

प्रतिगृह्यं सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रः सं वथ्सरस्वंदितम्व प्रतिगृह्णाति नात्मनो मात्रांमाप्नोति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपेश्व वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रो यदा खलु वै सं वथ्सरञ्जनतांयाञ्चर्त्य स धनार्घो भविति यद्वैश्वान्रन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति सं वथ्सरसाताम्व सनिम्भि प्रच्यंवते दानंकामा अस्मै प्रजा भविन्ति यो वै सं वथ्सरम् (33)

प्रयुज्य न विंमु अत्यंप्रतिष्ठानो वै स भंवत्येतमेव वैश्वान्रं पुनंरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुक्के तं भाग्धेयेन विम् अति प्रतिष्ठित्ये यया रख्वोत्तमाङ्गामाजेत्तां भ्रातृं व्याय प्रहिंणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिंणोति॥ (34)

हणुयान्नर्ऋातम्वास्म् प्राहणाता (34) _[६]निर्वरुणं वेपेदुभयादद्यो वै सं वथ्सर* षद्गिर्श्शचाः

पुन्द्रश्चरुत्रिर्वपेत्पृश्वकांम पुन्द्रा वै पृशव इन्द्रंमेव स्वेन भागधेयेनोपंधावति स पृवास्मै पृश्न्त्र्यंच्छति पशुमानेव भंवति चुरुर्भवति स्वादेवास्मै योनैंः

पृश्न्यजंनयतीन्द्रांयेन्द्रियावंते पुरोडाश्मेकांदशकपालृन्निवंपेत्पृ इन्द्रियं वै पृशव इन्द्रंमेवेन्द्रियावंन्तु स्वेनं भागुधेयेनोपं द्वितीयः प्रश्नः

धावति सः (35)

भवंत्येवेन्द्रांय (37)

स एवास्मिन्ब्रह्मवर्च्सन्देधाति ब्रह्मवर्च्स्येव भेवतीन्द्रांयार्कवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालि विपेदन्नंकामो ऽर्को वै देवानामन्निमन्द्रं स्वेनं भाग्धेयेन (36) उपंधावित स एवास्मा अन्नं प्रयंच्छत्यन्नाद एव भेवतीन्द्रांय धर्मवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालिन्निर्वपेदिन्द्रांयेन्द्रियावंत इन्द्रांयार्कवंते भूतिंकामो यदिन्द्रांय धर्मवंते निर्वपंति शिरं

एवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयेन्द्रियावंत आत्मानंमेवास्य

तेनं करोति यदिन्द्रांयार्कवंते भूत एवान्नाद्ये प्रतिंतिष्ठति

ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रंमेव घर्मवंन्तः स्वेनं भागधेयेनोपंधावति

एवास्मां इन्द्रियं पुशून्प्रयंच्छति पशुमानेव भंवतीन्द्रांय

पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेद्वह्मवर्चसकांमो

अ्होमुचे पुरोडाश्मेकांदशकपालुन्निर्वपेद्यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अश्ह् इन्द्रमेवाश्होमुच् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवैनं पाप्मनोऽश्हंसो मुश्रुतीन्द्रांय वैमृधायं पुरोडाश्मेकांदशकपालुन्निर्वपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपेरत्राष्ट्राणि वाऽभिसंमियुरिन्द्रंमेव वैमृधः स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवास्मान्मृधंः (38)

अपंहन्तीन्द्रांय त्रात्रे पुंरोडाशुमेकांदशकपालुन्निर्वपेद्बद्धो वा परियत्तो वेन्द्रंमेव त्रातार इस्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवैनेन्त्रायत इन्द्रांयार्कश्वमेधवंते पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेष मंहायज्ञो नोपनमेंदेते वै मंहायज्ञस्यान्त्ये तनू यदंर्काश्वमेधाविन्द्रं स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवास्मां अन्ततो मंहायज्ञश्र्यांवयत्युपैनं महायज्ञो नंमति॥ (39)

डुन्द्रियावंन्त् क्ष् स्वेनं भागुधेयेनोपंधावति सौंऽर्कवंन्तु क्ष्येनं भागुधेयेंनैवेन्द्रांयास्मान्मृधौंऽस्मै

इन्द्रायान्वृंजवे पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेद्ग्रामंकाम इन्द्रमेवान्वृंजुः स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति सं एवास्मै सजाताननुंकान्करोति ग्राम्यंव भंवतीन्द्राण्ये चरुन्निवंपेद्यस्य

सेनाऽस १ शितेव स्यादिंन्द्राणी वै सेनांयै देवतेंन्द्राणीमेव स्वेनं भागधेयेनोपंधावति सैवास्य सेना संश्रयंति बल्बंजानपं (40)

इस्रो सन्नह्येद्गौर्यत्राधिष्कन्ना न्यमेहत्ततो बल्बंजा

उदंतिष्ठन्गवांमेवेनं न्यायमंपिनीय गा वेदयतीन्द्रांय मन्युमते मनंस्वते पुरोडाश्मेकांदशकपालृन्निर्वपेथ्सङ्गामे सं यंत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनंसा सङ्गामञ्जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनंस्वन्त् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स पुवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयंति तम् (41)

सङ्गाममेतामेव निर्वपेद्यो हृतमंनाः स्वयंपाप इव् स्यादेतानि हि वा एतस्मादपंत्रान्तान्यथैष हृतमंनाः स्वयंपाप इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मिन्निन्द्रयं मृन्युं मनो दधाित न हृतमंनाः स्वयंपापो भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाश्मेकांदशकपालन्निर्वपेद्यः कामयेत् दानंकामा मे प्रजाः स्युः (42)

इतीन्द्रंमेव दातार् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मै दानंकामाः प्रजाः कंरोति दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्तीन्द्रांय प्रदात्रे पुरोडाश्मेकांदशकपालित्रिवंपेद्यस्मै प्रत्तंमिव सन्न प्रंदीयेतेन्द्रंमेव प्रदातार् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मै प्रदांपयतीन्द्रांय सुत्राम्णे पुरोडाश्मेकांदशकपालित्रिवंपेदपंरुद्धो वा (43)

अपुरुद्धमानो वेन्द्रेमेव सुत्रामाणु स्वेन भाग्धेयेनोपंधावित् स एवैनंत्रायतेऽनपरुद्धो भंवतीन्द्रो वे सहङ् देवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छ्थ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशकपालित्रिरंवपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रिय मंदधाच्छक्नरी याज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो वे शक्नरी स एनं वज्रो भूत्यां ऐन्ध (44)

सोऽभवथ्सोऽिबभेद्भृतः प्र मां धक्ष्यतीति स प्रजापंतिं पुन्रुपांधावथ्स प्रजापंतिश्शक्षया अधि रेवतीत्रिरंमिमीत् शान्त्या अप्रदाहाय योऽलः श्रिये सन्थ्यहङ्ख्संमानेः स्यात्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशकपालुन्निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्निन्द्रयन्दंधाति रेवतीं पुरोनुवाक्यां भवति शान्त्या अप्रदाहाय शक्वंरी याज्यां वज्रो व शक्वंरी स एनं वज्रो भूत्यां इन्धे भवंत्येव॥ (45)

अपि तः स्युर्वेन्य भवति चतुर्दश च॥७॥॥—————[८] आग्नावैष्णवमेकादकपालन्निर्वपेदभिचरन्थ्सरंस्वत्याज्यंभागा

अपुरावणावमकादकपालान्नवपदाम्चर्न्थ्सरस्वत्याज्यभार स्याद्वारहस्पृत्यश्चरुर्यदामावैष्ण्व एकादशकपालो भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांभिश्चेवैनं यज्ञेनं चाभिचंरित सरंस्वत्याज्यंभागा भवित वाग्वै सरंस्वती वाचैवैनंमभिचंरित बार्हस्पृत्यश्चरुभंविति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पितुर्ब्रह्मंणैवैनंमभिचंरित (46)

प्रति वै प्रस्तांदिभ्चरंन्तम्भिचरिन्त द्वेद्वे पुरोनुवाक्यें कुर्यादितप्रयंक्त्या एतयैव यंजेताभिचर्यमांणो देवतांभिरेव देवताः प्रतिचरित यज्ञेनं यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मंणा ब्रह्म स देवतांश्चेव यज्ञश्चं मद्धातो व्यवंसपिति तस्य न कुर्तश्चनोपांव्याधो भविति नैनंमिभ्चरंन्स्तृणुत आग्नावैष्ण्वमेकांदशकपालित्रिवंपद्यं यज्ञो न (47)

उपनमेंद्रिः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञौऽग्निश्चैव विष्णुंश्च स्वेन भागुधेयेनोपंधावित तावेवास्में युज्ञं प्रयंच्छत उपैनं युज्ञो नेमत्याग्नावैष्णवङ्घृते च्रुज्ञिर्वपेच्छक्षुंष्कामोऽग्नेर्वे चक्षुंषा मनुष्यां वि पंश्यन्ति युज्ञस्यं देवा अग्निश्चैव विष्णुंश्च स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित तावेव (48)

अस्मिश्रक्षंर्धत्रश्चर्षंष्मानेव भंवति धेन्वै वा एतद्रेतो यदाज्यंमनुडुहंस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजनयति घृते भंवति तेजो वै घृतन्तेज्रश्चक्षुस्तेजंसैवास्मै तेजश्रक्षुरवंरुन्ध इन्द्रियं वै वीर्यं वृङ्के भ्रातृंव्यो यजमानो-

ऽयंजमानस्याद्धरकेल्पां प्रति निर्वपेद्भातृंव्ये यजंमाने नास्यैन्द्रियम् (49) वीर्यं वृङ्के पुरा वाचः प्रवंदितोर्निर्वपेद्यावंत्येव वाक्तामप्रोदितां भ्रातृं व्यस्य वृङ्के तामस्य वार्चं प्रवदेन्तीमन्या वाचो ऽनु प्रवंदन्ति ता इंन्द्रियं वीर्यं यजंमाने दधत्याग्नावैष्णवमष्ट सवनस्योकाले सरस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकेष भवंत्यष्टाक्षेरा गायत्री गायत्रं प्रांतः सवनं प्रांतः सवनमेव

तेनाँप्रोति (50) आग्नावैष्णवमेकांदशकपालन्निर्वपेन्मार्स्यान्दनस्य सर्वनस्याकाले सरस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्यदेकांदर भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्टुंभं मार्द्धान्दिन संवनं मार्द्धान्दिनमेव सर्वनन्तेनाँप्रोत्याग्नावैष्णवन्द्वादंशकपालन्निर्वपेतृत सरेस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती जागंतन्तृतीयसवनन्तृंतीयसवनमेव तेनाँप्रोति देवतांभिरेव देवताः (51) प्रतिचरित यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं

कृपालैंरेव छन्दा रेस्याप्नोतिं पुरोडाशैः सर्वनानि मैत्रावरुणमेकंकपालृत्निर्वपेद्वशायैं काले यैवासौ आतृंव्यस्य वृशाऽनूंबन्ध्यां सो एवेषैतस्यैकंकपालो भवति निह कृपालैंः पृशुमर्हृत्याप्तुम्॥ (52)

ब्रह्मणैवैनंम्भिचंरित युज्ञो न तावेवास्यैन्द्रियमाँप्रोति देवताः सप्तित्रिरंशच।१।॥——[९] असावादित्यो न व्यरोचत तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छुन्तस्मा

प्तर सोमारौद्रश्चरुत्रिरंवपन्तेनैवास्मिन्नुचंमदधुर्यो ब्रंह्मवर्च्सकांमः स्यात्तस्मां पृतर सोमारौद्रश्चरुत्रिवंपेथ्सोमंश्चैव रुद्रश्च स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्च्सन्धंत्तो ब्रह्मवर्चस्येव भवित तिष्यापूर्णमासे निवंपेद्रुद्रः (53)

रूद्रश्च स्थन माग्ययुनापयावात् तावुवास्मिन्द्रह्मविष्सन्यता ब्रह्मवर्चस्येव भेवति तिष्यापूर्णमासे निर्वपद्भुद्धः (53) वै तिष्यः सोमः पूर्णमांसः साक्षादेव ब्रह्मवर्च्समवंरुन्धे परिश्रिते याजयित ब्रह्मवर्च्सस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवंथ्सायै दुग्धं मंथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षंणमाज्येन मार्जयन्ते यावंदेव ब्रह्मवर्च्सन्तथ्सर्वङ्करोत्यितं ब्रह्मवर्चसङ्कियत् इत्यांहुरीश्वरो दुश्चर्मा भिवंतोरितिं मान्वी ऋचौ धाय्ये कुर्याद्यद्वै किश्च मनुरवंदत्तद्वेष्जम् (54) भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयादुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णश्चरुत्तिर्वपेथ्सौम्यो वै देवत्या पुरुषः पौष्णाः प्रश्वः स्वयैवास्मै देवत्या प्रशिभुस्त्वचंङ्करोति न दुश्चर्मा भवित सोमारौद्रश्चरुत्तिर्वपेत्प्रजाकांमः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं पुवास्मै रेतो दधौत्यग्निः प्रजां प्रजनयित विन्दते (55)

प्रजार सोमारौद्रश्चरुत्रिवंपेदिभ्चरंन्थ्सौम्यो वै देवत्या पुरुष एष रुद्रो यद्ग्निः स्वायां एवैनं देवताये निष्क्रीयं रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमार्च्छति सोमारौद्रश्चरुत्रिवंपेज्योगांमयावी सोमं वा एतस्य रसों गच्छत्यग्निर शरीरं यस्य ज्योगामयंति सोमादेवास्य रसंन्निष्क्रीणात्यग्नेश्शरीरमृत यदि (56)

ड्तासुर्भवंति जीवंत्येव सोमारुद्रयोवां एतङ्ग्रंसित श् होता निष्विंदति स ईंश्वर आर्तिमार्तोरनङ्गान् होत्रा देयो विहुर्वा अनुङ्गान् विहुर्होता विहुर्नेव विहुर्मात्मान श्रे स्पृणोति सोमारौद्रश्चरुत्रिवंपेद्यः कामयेत् स्वेंऽस्मा आयतंने भ्रातृंव्यञ्जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्छमुंद्धन्याद्र्छन्नार्छं बर्हिषंः स्तृणीयाद्र्षं नार्छमिष्ट्रास्यौभ्याद्ष्ट्याद्र्षं न स्व एवास्मां आयतेने भ्रातृंव्यञ्जनयति॥ (57)

रुद्रो भेषुजं विन्दते यदि स्तृणीयादर्छन्द्वादंश च।10।॥———[१०]

पुन्द्रमेकांदशकपालृन्निर्वपन्मारुत स्पप्तकंपालृङ्गामंकाम् इन्द्रंश्चैव मुरुतंश्च स्वनं भाग्धेयेनोपं धावति त पुवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं पुन्द्रमधिश्रयित् गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृत्ये सप्तकंपालो मारुतो भवति सप्तगंणा व मुरुतो गण्श पुवास्में सजातानवंरुन्थेऽनूच्यमान् आसांदयित् विशंमेव (58)

अस्मा अनुंबर्त्मानङ्करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत ख्युत्रायं च विशे चं समदंन्दद्धामित्यैन्द्रस्यांवद्यन्त्र्यादिन्द्रायानुं ब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयान्मरुतों यजेति मारुतस्यांवद्यन्त्र्यान्मरुद्धो- ऽनुंब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यों भाग्धेये समदेन्दधाति वितृ हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (59)

निर्वपेद्यः कामयेत् कल्पेर्निति यथादेवतमंवदायं यथादेवतं यजेद्भाग्धेयेनैवैनान् यथायथङ्कल्पयति कल्पन्त एवेन्द्रमेकांदशकपालृन्निर्वपेद्वैश्वदेवन्द्वादंशकपालुङ्गामंकाम् इन्द्रंश्चैव विश्वारंश्च देवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति त एवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवत्यैन्द्रस्यांवदायं वैश्वदेवस्यावंद्येदथैन्द्रस्यं (60)

उपरिष्टादिन्द्रियेणैवास्मां उभ्यतंः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय्यवासो दिख्यंणा सजातानामुपंहित्ये पृश्चिये दुग्धे प्रैयंङ्गवश्चरुत्रिवंपेन्मरुद्धो ग्रामंकामः पृश्चिये व पयंसो मुरुतो जाताः पृश्चिये प्रियङ्गंवो मारुताः खलु व देवतंया सजाता मुरुतं एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित त एवास्में सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्यंव भंवति प्रियवंती याज्यानुवाक्यें (61)

भ्वतः प्रियमेवैन र समानानाँ इरोति द्विपदां पुरोनुवाकां भवति द्विपदं एवावं रुन्धे चतुंष्पदा याज्यां चतुंष्पद एव प्शूनवं रुन्धे देवासुराः सं यंत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते ३ ऽन्यों न्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यं क्रामन्नुग्निर्वसुंभिः सोमों रुद्रैरिन्द्रों मुरुद्धिर्वरुंण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापंतिमुपांधावृत्तम् (62)

पुतयां संज्ञान्यांऽयाजयद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्रिक्ष्रवंते चुरुमिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवंते चुरुन्ततो वा इन्द्रं देवा ज्यैष्ठ्यांयाभि समंजानत् यः संमानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतयां संज्ञान्यां याजयेद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृत्निर्वपेथ्सोमांय रुद्रवंते चुरुमिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवंते चुरुमिन्द्रंमेवनं भूतश्चेष्ठांय समाना अभिसञ्जानते विसेष्ठः समानानां भवति॥ (63)

विश्नमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्यं याज्यानुवाक्यं तं वर्रुणाय चतुर्दश च।11।॥—[११] हिर्ण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजांपते। स वेंद पुत्रः पितर् स

हिर्ण्यग्भे आपो ह् यत्प्रजापते। स वेद पुत्रः पितर् स मातर् स सूनुर्भुव्थ्स भुवत्पुनं मेघः। स द्यामौर्णोद्नतिरेक्ष् स स सुवः स विश्वा भुवो अभव्थ्स आऽभवत्। उदुत्यश्चित्रम्। सप्रंत्ववन्नवीयसाऽग्ने द्युम्नेनं सं यतां। बृहत्तंतन्थ भानुनां। निकाव्यां वेधस्वश्वश्वंतस्क्रहस्ते दर्धानः (64)

नर्या पुरूणिं। अग्निर्भुवद्रयिपतीं रयीणाः सत्रा चंक्राणो अमृतांनि विश्वां। हिरंण्यपाणिमूतयें सवितार्मुपं ह्वये। स चेत्तां देवतां पुदम्। वाममुद्य संवितर्वाममु श्वो दिवेदिंवे वामम्स्मभ्य सावीः। वामस्य हि ख्वयंस्य देव भूरेर्या धिया वामभाजः स्याम। बिड्तथा पर्वतानाङ्क्षिद्धं बिभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति मृह्णा जिनोषि (65)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्टोभन्त्यक्तभिः। प्र या वाज्ञन्न हेषंन्तं पेरुमस्यंस्यर्ज्ञिन। ऋदूदरेण सख्यां सचेय यो मा न रिष्येंद्धर्यश्व पीतः। अयं यः सोमो न्यधांय्यस्मे तस्मा इन्ह्रं प्रतिरंमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिश्शिमीवाञ्छरुमा॰ ऋजीषी। सोमो विश्वांन्यत्सा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानांनि देभुः। प्र (66)

सुवानः सोमं ऋत्यश्चिकेतेन्द्रांय ब्रह्मं ज्मदंग्निरर्चन्नं। वृषां यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यच्छ गृण्ते ध्रतं द्दंह। स्बाधंस्ते मदंश्च शुष्मयश्च ब्रह्म नरों ब्रह्मकृतंः सपर्यन्न। अर्को वा यत्तुरते सोमंचक्षास्तत्रेदिन्द्रों दधते पृथ्सु तुर्याम्। वषंद्रे विष्णवास आ कृंणोमि तन्में जुषस्व शिपिविष्ट ह्व्यम्। (67)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरों मे यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। प्र तत्ते अद्य शिंपिविष्ट नामार्यश्शर्भसामि वयुनांनि विद्वान्। तं त्वां गृणामि त्वसमतंवीयान्क्षयंन्तम्स्य रजंसः पराके। किमित्तें विष्णो परिचक्ष्यं भूत्प्रयद्वंबक्षे शिंपिविष्टो अस्मि। मा वर्णे अस्मदपंगूह एतद्यद्न्यरूपः सिम्थे बुभूथं। (68)

अग्ने दा दाशुषे रियं वीरवंन्तं परीणसम्। शिशीहि नंः सूनुमतंः। दा नो अग्ने शितिनो दाः संहस्निणो दुरो न वाज् श्रुश्रत्या अपांवृिषे। प्राची द्यावांपृथिवी ब्रह्मणा कृषि सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिद्युतुः। अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निरऋषिं यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि ह्व्यमातंतानाग्नेर्धामांनि विभृता पुरुत्रा। मा (69)

नो मर्द्धीरा तू भेर। घृतं न पूतं तुनूरेरेपाश्शुचि हिरंण्यम्। तत्ते रुक्यो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सूर्पिषो दवीं श्रीणीष आसिन। उतो न उत्पूपूर्या उक्थेषुं शवसस्पत इष स्तोतृभ्य आ भेर। वायो शृत हरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वां ते सहस्रिणो रथ आ यांतु पाजंसा। प्र याभिः (70)

यासि दाश्वा श्समच्छां नियुद्धिर्वायविष्टयें दुरोणे। नि नों र्यि श्सुभोजंसं युवेह नि वीरवद्गव्यमिश्वयश्च रार्थः। रेवर्तीनः सधमाद इन्द्रें सन्तु तुविवांजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवा श इद्रेवतंः स्तोता स्यात्त्वावंतो मुघोनंः। प्रेदुं हरिवश्श्रुतस्यं॥ (71)

जिनोषिं देभुः प्र हुव्यं बुभूथ मा यार्भिश्चत्वारि॰्शर्च॥ (12)॥———[१२]

प्रजापंतिस्ताः सृष्टा अग्नयं पथिकृतेऽन्नये कामांयान्नयेऽत्रंवते वैश्वान्रमांदित्यश्रुरुमेन्द्रश्रुरुमिन्द्रायान्वंजव आग्नावैष्णवम्सौ सौमारौद्रमैन्द्रमेकांदशकपालर हिरण्यगुर्भो द्वादंश॥ (12) प्रजापंतिरुन्नये कामांयाभि सम्भवतो यो विद्विषाणयोरिन्द्रो सन्नेहोदाग्नावैष्णवम्परिष्टाद्यासिं दाश्वारसमेकंसप्ततिः॥ (71) प्रजापंतिः प्रेर्द् हरिवश्श्वतस्यं॥

आदित्येभ्यों देवा वै मृत्योर्देवा वै सुत्रमंर्युम्णे प्रजापंतेृक्षयंश्चिश्शात्प्रजापंतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यंन्देवासुरास्तान्नजंनो ह्र्बुवंऽिस् यत्रवंमग्निं वै प्रजापंतिर्वरुणायु या वामिन्द्रावरुणा सप्रवृववद्यतुर्दश॥14॥ आदित्येभ्युस्त्वष्टुरस्मै दानंकामा पुवावंरुन्धेऽग्निं वै सप्रवृवय्यदंश्चाशत्॥56॥ आदित्येभ्युः सुवंरुपो जिंगाय॥

This PDF was downloaded from $\label{eq:http://stotrasamhita.github.io.} \label{eq:http://stotrasamhita.github.io.}$

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/